

Когато слънцето се надига нѣколко ко-
прали, стражата съобщава за пристигане на
турци и черкези, които заобикаляли отъ четири
страни Карапановата курия. Начело на тур-
скитѣ отреди язди конь бинбашията Я х и я
а га, комендантъ на Русчукъ; той иде съ ре-
довна войска, която обгражда естествено укре-
пената позиция на бунтовницитѣ.

Надава се тревога. Гръмватъ пушкитѣ и
боятъ започва. Бимбашията гордо маха съ
ръжка и коня му надига уши отъ гърмежитѣ.
Братътъ на Хаджи Димитра пзпразва нѣколко
пжти шишането си върху него, но не може да
го улучи. Караджата взема нѣколко момчета
при себе си, вика и Спиро Джеровъ и заста-
ватъ задъ едно дърво. Пропуква пушка и
бинбашията се катурва отъ коня си. Потерата
надава викъ и куршумитѣ полетяватъ надъ
главитѣ на възстаницитѣ. Единъ вражески
куршумъ парва лакътътъ въ дѣсната ръка на
войводата и му отваря две рани. Той подскача
като ужиленъ и изревава срещу черкезитѣ:

— На месо! Удряйте ги, кучетата!

И той започва да дава по-яроستنъ ко-
мандата си, скрива се за малко настрана да
превърже раната си и никому не обажда за
станалото.

Презъ цѣлия юлски день битката про-
дължава неравна и жестока. Засъхналитѣ
устни на юнацитѣ не усѣщатъ жаждата за